

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 46. Expeditio sacra Fratris Joannis Moncorvini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

hac de re silentium imperavit sub a-Sæcul. XIV.
 natematis poena, si non pareret, lectio- A.C. 1304.
 nesque ac verbi divini præconium inter-
 dixit. Is appellavit ad Summam Sedem:
 atque in Romana curia designati sunt
 viri, qui in doctrinam ejus inquirerent:
 sed vitam prius reddidit, quam nego-
 tium finiretur.

§. XLVI.

*Expeditio sacra Fratris Joannis
 Moncorvini.*

Amplius annis quindecim Joannes Mon-
 corvinus Italus ex Ordine Fratrum *Sup. lib. 89.*
 Minorum in Oriente apostolicum ege- *S. 4.*
 rat virum, quando Generalis Ministri Vi- *Vading.*
 cario epistolam scripsit hunc in modum. *1305. n. 10.*
 Anno 1291 relicta Persica urbe Taure-
 sio ingressus Indiam tredecim menses S.
 Thomæ Apostoli templo utebar ad mu-
 nia mea, & variis in locis capita centum
 circiter sacro fonte ablui. Itineris co-
 mitem habui fratrem Nicolaum Pistori-
 num, qui mortuus ibi humatus est in eo-
 dem templo. Ego progressus ultra ad-
 veni in Cathajam regnum Imperatoris
 Tartariæ, quem Magnum appellant Ca-
 num. Invitavi eum secundum Papæ lit-
 teras ad amplectendam fidem nostram:
 sed obduruit nimis in cultu falforum Nu-
 minum:

Sæcul. XIV.
A.C. 1304.

minum: multis tamen beneficiis Christianos prosequitur; & jam supra biennium apud eum hæreo. Nestoriani, qui nomen Christianorum gerunt, sed a vera religione procul absunt, in terris illis tanta valent potentia, ut nullum diversum ritum Christianum ibi facellum quantulumcunque condere, aut doctrinam aliam quam suam tradere patiantur: nam nemo ex Apostolis vel discipulis eorum hanc in regionem venit. Hi proin Nestoriani tam per se quam per alios pecunia corruptos mihi vexationes asperrimas accipere, me non missum a Papa, sed exploratorem deceptoremque magnum dicentes: & aliquo post tempore subornati ab eis alii testes falsi perhibebant ad Imperatorem missum esse Legatum magnificas ipsi opes afferentem; has cum vita me illi abstulisse in India. Hæc calumnia duravit annos quinque circiter, ita, ut sæpe ad tribunal raptarer cum ignominia & periculo mortis. Tandem per confessionem unius fontis Imperator cognovit innocentiam meam, meorumque inimicorum nequitiam, qui una cum uxoribus ac liberis suis in exilium sunt ejeti.

Hac in expeditione sacra undecim annos sine focio egi usque ad adventum fratris Arnoldi Teutonis e provincia Coloniensi, qui anno secundo adest. Cambali,

bali, ubi Rex potissimum residet, constru-
 xi templum, ac sex abhinc annis absol-
 vi: addidi turrim, in qua suspendi æs
 campanum non unum sed triplex. Ibi
 baptisinate tinxī (quod sæpe facio) hacte-
 nus, ut opinor, hominum sex millia cir-
 citer; & tincturus fuisset supra triginta
 millia, si calumniæ abfuissent, de quibus
 memini. Informavi sensim ethnicorum
 liberos centum quinquaginta ætatis me-
 diæ inter annos septem ac undecim, nul-
 lius antea religionis gnaros. Aspersi
 eos aqua vitali, litterasque Latinas &
 Græcas docui. Scripsi pro eisdem tri-
 ginta duos Psalmorum codices cum hy-
 mnis, ac duos libros precum horariarum;
 per quos undecim pueri jam sciunt divi-
 num officium, faciunt chorum, ac hebdo-
 madarios, ut vocamus, ritu cœnobita-
 rum, agunt sive sim præsens, sive absim.
 Plures eorum describunt Psalmorum li-
 bros, aliasque res congruas: & Impera-
 tor canentes libentissime audit. Ad om-
 nes horas, quas dicimus canonicas, æs
 campanum pulso, & cum pueris officium
 perago: sed cantamus per quotidianam
 exercitationem, quia codices notis musi-
 cis instructos non habemus.

Illius regionis rex quidam nomine
 Georgius de secta Nestorianorum ac de
 stirpe Presbyteri Joannis in India primo,
 quo huc veneram, anno addixit se mihi,
 &

Sæcul. XIV.
 A. C. 1304.

Rayn.
 1305. n. 19.

Sæcul. XIV.

A.C. 1304

& mea opera catholicam amplexus fidem minoribus acceptis Ordinibus mihi sacrificanti seruiit in ornatu regio. A Nestorianis defertor religionis habitus haud omisit tamen magnam subditorum partem ad orthodoxam doctrinam adducere, ac in honorem divinæ Triadis magnificentum exstruxit templum, quod in gratiam Papæ nuncupavit Romanum. Hic Princeps ante sex annos obiit ut pius Christianus, & filium reliquit, qui modo novem ætatis annos habet. Sed Regis Georgii fratres Nestoriani post ejus mortem cunctos, quos ille Ecclesiæ Romanæ adjunxerat, ad suum schisma reducere. Ita cum essem solus, nec pollem a Cano digredi, hoc templum viginti dierum itinere distans adire nequii. Si vero bonos aliquot operarios nanciscar, confido in Deo rem totam restitui posse: nam privilegium Regis Georgii etiamnum teneo. Repeto: nisi calumniæ illæ nihil essent aspersæ, fructus fuisset ingens: atque, si duos aut tres socios habuissem, Canus forsitan salutis fonte lustratus esset. Igitur, siqui fratres venire velint, precor, ut sint ex numero illorum, qui exemplum præbere bonum, non sibi famam colligere cupiunt.

Ad iter quod attinet, brevius est ac tutius per Tartariam ad septem triones
fitam,

sitam, ita, ut quinque aut sex mensium Sæcul. XIV.
 spatio fratres huc advenire queant. A. C. 1304.
 Al-
 terum iter longissimum est ac periculosis-
 simum; postulat duos trajectus maris, pri-
 mum a Provincia ad portum Ptolemai-
 dis, secundum inde ad littus Angelicæ,
 ac forsan biennio vix confici posset. Per
 duodecim annos nihil novi comperi vel
 de Romana curia vel de Ordine nostro,
 vel de statu Occidentis. Sed duos ab-
 hinc annos chirurgus venit Lombardus,
 qui hac de re maledicta incredibilia per
 hæc loca sparsit. Itaque fratres, qui hanc
 legent epistolam, curent, velim, ut ea,
 quæ continet, audiant Papa, Cardinales,
 & Procuratores nostri Ordinis in Roma-
 na curia. Nostro Ministro Generali sup-
 plico, ut mittat mihi librum antiphona-
 rum, legenda ex vitis Sanctorum, gra-
 duale, & codicem Psalmorum cum no-
 tis musicis, qui pro archetypo serviat:
 nam habeo duntaxat gestatu facilem li-
 brum precum horariarum curtarumque le-
 ctionum, & parvum codicem Liturgiæ
 sacræ. Archetypum si consequar, id de-
 scribent pueri, quorum mentionem feci.
 Modo me occupatum habet exstructio
 templi alterius, hos ut pueros in loca
 plura dividam. Jam sum ætate prove-
 ctus: minus tamen per hanc incanui,
 quam per labores, afflictionesque: ete-
 nim solum quinquaginta octo annos nu-
 mero.

Sæcul. XIV. mero. Tartarorum linguam & scripturam didici satis: totamque legem novam & Psalmos sermoni eorum tradidi: **A.C. 1304.** Christi legem doceo, & publicis concionibus explico, sicut vidi, & audi. Non credo ullum orbis Principem cum Canoe æquari posse, seu spatium imperii, seu subditorum multitudinem, seu opum affluentiam spectem. Dabam Cambuli in Cathaja 8 Januar. 1305. Sic sonat fratris Joannis Moncorvini epistola, quæ nonnullis observationibus opus habet.

V. Haiton.
l. i. c. 1.

Bibl. orient.
p. 991.

p. 222. 253.

p. 88.

p. 363.

Pococ. suppl.
p. 3.

Cathaja sive Catha est China septentrionalis tunc cognita sub nomine Cathajæ, ut liquet ex narratione Marci Pauli Veneti, qui sub annum 1269 ibi erat. Lusitani anno 1516 a se detectam nominarunt Chinam. Hæc terra peculiare habebat Reges, quorum sedes ac urbs primaria erat Cambalum, seu Can-Ballum, hodie sub nomine Pechini notum. Attamen secundum hanc epistolam Magnus Tartarorum Canus videtur tum residisse Cambali, ac fuisse Mahomet Gajateddin, alio nomine Algiaptus Argonis filius, qui suo fratri Casano successit anno Epochæ Arabicæ 703, Christi 1303. Persice voluit etiam dici Chodabenda, seu servus Dei: & regnavit usque ad annum 716, sive 1316 secundum historias Orientis: agebat hyemem Bagdetiæ, æstatem

statem Sultaniæ, quam condiderat anno 705 seu 1304. Est ille, qui ab Haitone vocatur Carbaganda per corruptionem vocis: Chodabenda. Eodem teste natus matre Christiana & in sacro fonte Nicolaus dictus post ejus obitum ad Musulmannicas superstitiones transiit. Quod ad Nestorianos spectat, extenderunt se primum sub Persis Romanorum hostibus; dein sub Musulmannis longius Ortum versus progressi Chinam intrarunt anno Christi 636. Ad maledicta per chirurgum Lombardum sparsa quod attinet, forsitan erant probra in Papam Bonifacium jacta.

Sæcul. XIV.

A. C 1305.

Hait. hist.

6. 45.

Kirch. China
illustr. fol. 91

§. XLVII.

Haito Princeps Armenus.

Haito, cujus testimonium modo attuli, erat Armenus, Curchi Dominus, cognatus Armeniæ Regis, cui multos per annos in bellis contra Saracenos & Tartaros serviit, quanquam religiosam vitam amplectendi consilium pridem susceperat: quod hoc anno 1305 executioni mandavit. Nam post magnam victoriam ab Armenis in Caramania de copiis Sultani Ægyptii relatam, Rege Livone cæterisque propinquis valere jussis profectus in Cyprum insulam, se totum Deo dicavit in cœnobio Ordinis Præmonstratensi Episcopia nomine.

Hait. præf.
hist. c. 46.

Hist. Eccles. Tom. XXII.

O o Ar-